

Galaterbrevet

Provöversättning 2015 © Svenska Bibelsällskapet

Till galaterna

1

Brevinledning

¹ Från Paulus – apostel, utsänd inte av människor och inte genom någon människa utan genom Jesus Kristus och Gud fadern som uppväckte honom från de döda – ² och från samtliga bröder och systrar som är här med mig, till församlingarna i Galatien*. ³ Nåd åt er och frid från Gud fadern och vår herre Jesus Kristus, ⁴ som gav sig själv för våra synder för att rädda oss ur vår onda samtid, efter vår Guds och faders vilja. ⁵ Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Galaterna sviker sin kallelse

⁶ Jag är förvånad över att ni så snart lämnar den som kallade er att leva i Kristi nåd* och går över till ett annat evangelium, ⁷ som egentligen inte är ett annat – det är bara några som förvirrar er och vill förvränga Kristi evangelium. ⁸ Men även om vi själva eller en ängel från himlen för er skulle förkunna ett evangelium som avviker från det vi förkunnade för er, ska den som gör så stå under förbannelse.* ⁹ Vad vi sagt förut* upprepar jag också nu: om någon för er förkunnar ett evangelium som avviker från det ni tog emot, ska den som gör så stå under förbannelse. ¹⁰ För hur är det? Är det människor jag vill övertyga eller Gud? Eller söker jag vara människor till lags? Om jag fortfarande var människor till lags, skulle jag inte vara Kristi tjänare.

***1:2 församlingarna i Galatien** Landskapet Galatien låg mitt i Mindre Asien och omfattade området kring nuvarande Ankara. Den romerska provinsen med samma namn sträckte sig längre söderut och innefattade även delar av landskapen Frygien och Pisidien. Enligt Apg 16:6 kom Paulus till Galatien tillsammans med Silas och Timotheos något efter hans möte med apostlarna i Jerusalem i slutet av 40-talet (Apg 15:1–35). Enligt Apg 18:23 besökte han åter Galatien ett par år senare. Brevet är antagligen skrivet under första delen av Paulus vistelse i Efesos (ca 54–56). Brevsituationen är inte helt klar. Församlingarna i Galatien verkar vara utsatta för någon sorts förföljelse (Gal 3:4; 4:29), vilken kan undvikas om de icke-judiska galaterna låter omskära sig och börjar iaktta den mosaiska lagens föreskrifter (Gal 6:12). Det förespråkas av »några« (Gal 1:7; 3:1; 4:17; 5:7, 12; 6:12–13). Traditionellt har de ansetts vara kristustroende judar, men formuleringen i Gal 6:13 kan tyda på att de snarare var proselyter.

***1:6 den som kallade er att leva i Kristi nåd** Uttrycket kan också tolkas: »den som kallade er genom Kristi nåd«. Annan läsart: *den som kallade er i/genom nåd*.

***1:8 ska den som gör så stå under förbannelse**. Ordagrant: *må den som gör så vara anathema*. Substantivet betecknar något som vigts åt en gudom eller åt undergång. Ordet användes bl.a. om den som uteslöts ur den religiösa gemenskapen.

***1:9 Vad vi sagt förut** Sannolikt åsyftas vad som sagts vid ett tidigare tillfälle, inte vad som sas i föregående vers.

Evangeliet är inte ett mänskligt budskap

¹¹ Bröder och systrar, jag vill göra klart för er att det evangelium som har förkunnats av mig inte är ett mänskligt budskap. ¹² Inte heller har jag tagit emot det från någon människa eller undervisats om det utan fått det genom uppenbarelse av Jesus Kristus*. ¹³ Ni har ju hört hur jag en gång levde efter judisk sed och hur jag då våldsamt förföljde Guds församling och försökte utrota den. ¹⁴ Jag gick längre än många av mina jämnåriga landsmän i lojalitet mot judisk sed och hävdade traditionerna från mina fäder ivrigare än de.

¹⁵ Men den som utsåg mig redan i moderlivet och kallade mig genom sin nåd beslöt ¹⁶ att uppenbara sin son i mig*, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom bland folken. Jag rådgjorde då inte omgående med någon av kött och blod ¹⁷ och for inte upp till Jerusalem till dem som var apostlar före mig. Istället gav jag mig av till Arabien* och återvände därifrån till Damaskus.

¹⁸ Efter tre år for jag sedan upp till Jerusalem för att tala med Kefas, och jag stannade hos honom i fjorton dagar. ¹⁹ Någon annan av apostlarna såg jag inte till, bara Jakob, Herrens bror. ²⁰ Jag försäkrar inför Gud att jag inte ljuger om det jag skriver till er.

²¹ Därefter kom jag till Syrien och Kilikien. ²² Jag var personligen okänd för de församlingar i Judeen som lever i Kristus.* ²³ De hörde bara att han som en gång förföljde oss nu förkunnar den tro han en gång försökte utrota, ²⁴ och de prisade Gud för min skull.

2

Paulus förkunnelse bekräftas i Jerusalem

¹ Efter fjorton år for jag sedan tillsammans med Barnabas åter upp till Jerusalem och tog då också med Titus. ² Jag for dit på grund av en uppenbarelse. Där la jag fram – i enrum, för de ansedda – det evangelium som jag förkunnar bland folken, för att jag inte skulle springa eller ha sprungit mitt lopp förgäves. ³ Men inte ens min följeslagare Titus, som är grek, blev tvungen att låta omskära sig, ⁴ tvärtemot vad de falska bröder ville, som hade nästlat sig in för att spionera på den frihet som vi har i Kristus Jesus och göra oss till slavar. ⁵ Men inte för ett ögonblick gav vi efter för dem och underordnade oss utan stod fasta för att evangeliets sanning skulle bevaras åt er.

⁶ De som ansågs vara något – hurdana de en gång var gör ingen skillnad för mig, Gud tar inte hänsyn till person – dessa ansedda krävde ingenting mer av mig. ⁷ Tvärtom. De såg att jag hade anförtrots evangeliet till de omskurna liksom Petrus till de omskurna. ⁸ Den som hade verkat i Petrus så att han blev en apostel för de omskurna hade också verkat i mig så att jag gick ut till folken. ⁹ Då Jakob, Kefas och Johannes, dessa som ansågs vara stöttepelarna, kände igen den nåd som hade getts mig, räckte de mig och Barnabas handen som tecken på gemenskap: vi skulle vara verksamma bland folken och de själva bland de omskurna – ¹⁰ om vi bara kom ihåg de fattiga, något som jag också verkligen har ansträngt mig att göra.

***1:12** genom uppenbarelse av Jesus Kristus Jfr 1 Kor 15:8 samt Apg 9:1–19; 22:3–16; 26:4–18. Men formuleringen i Gal 1:15–16 (»beslöt att uppenbara sin son i mig«) kan tyda på att Paulus snarare tänker på Kristi framträdande i honom genom sin ande (jfr Gal 2:2, 8, 20; 4:6, 19).

***1:16** i mig Annan möjlig översättning: *för mig*. Översättningen *i mig* uttrycker identitet och efterföljelse. Det innebär att Paulus i sitt liv gestaltar vad mötet med den uppståndne betyder.

***1:17** Arabien Sannolikt avses nabateernas rike, vars kärnland låg öster och söder om Döda havet.

***1:22** de församlingar i Judeen som lever i Kristus Ordagrant: *Judeens församlingar i Kristus*.

Paulus försvarar evangeliet i Antiochia

¹¹ Men när Kefas kom till Antiochia, opponerade jag mig mot honom rätt upp i ansiktet, eftersom han hade dömt sig själv. ¹² För innan det hade kommit några från Jakob, brukade han äta tillsammans med människor av andra folkslag. Men när de hade kommit, drog han sig tillbaka och höll sig undan, eftersom han var rädd för de omskurna. ¹³ Också de andra judarna hycklade på samma sätt, så att till och med Barnabas drogs med i deras hyckleri. ¹⁴ Men när jag såg att de avvek från evangeliets sanning, sa jag så här till Kefas i allas närvaro:

Om du som är jude lever efter andra folks seder och inte efter judisk, varför tvingar du då dem som tillhör andra folkslag att leva judiskt? ¹⁵ Vi är judar av födsel och inte syndare av något annat folkslag. ¹⁶ Men då vi vet att en människa inte blir rättfärdig genom att göra vad lagen föreskriver utan genom Jesu Kristi trohet,* har också vi satt vår tro till Kristus Jesus för att bli rättfärdiga av Kristi trohet och inte av laggärningar. För av laggärningar blir ingen människa rättfärdig.

¹⁷ Men om vi i vår strävan att bli rättfärdiga i Kristus också själva har visat oss vara syndare, är då Kristus syndens tjänare? Nej, inte alls. ¹⁸ Bara om jag åter bygger upp detta som jag har rivit ner, framstår jag som en lagöverträdare. ¹⁹ Jag har nämligen genom lagen dött bort från lagen för att leva för Gud. Jag är korsfäst med Kristus.

²⁰ Det är inte längre jag som lever utan Kristus som lever i mig, och det liv som jag nu lever som människa lever jag i Guds sons trohet*, han som älskade mig och utlämnade sig själv för min skull. ²¹ Jag förkastar inte Guds nåd. Om rättfärdighet kommer genom lagen, då dog Kristus i onödan.

3

Galaterna fick Anden genom tro

¹ Dumma galater! Vem har förhäxat er? Ni som har fått en korsfäst Jesus Kristus målad för era ögon! ² Svara mig bara på detta: var det genom att göra vad lagen föreskriver som ni fick Anden eller genom att lyssna i tro? ³ Är ni så dumma? Ni som började i Anden, slutar ni nu i köttet? ⁴ Har ni lidit* så mycket i onödan? Om det nu verkligen har varit i onödan! ⁵ Alltså, den som bistår er med Anden och låter krafter verka i er*, gör han det för att ni har gjort vad lagen föreskriver eller för att ni har lyssnat i tro?

Löftet till Abraham

⁶ Se på Abraham – *Han trodde på Gud, och därför räknades han som rättfärdig** – ⁷ så förstår ni att det är de som tror som är Abrahams barn. ⁸ Skriften förutsåg att Gud skulle göra folken rättfärdiga genom tro och gav därför i förväg detta glada budskap till Abraham: *I dig ska alla folk välsignas**. ⁹ Alltså välsignas de som tror tillsammans med den troende Abraham.

¹⁰ För alla som håller sig till laggärningar befinner sig under en förbannelse – det står ju skrivet: *Förbannelse över var och en som inte håller fast vid allt som står skrivet i lagens*

---

* **2:16** Jesu Kristi trohet Annan möjlig översättning: *tron på Jesus Kristus*. Samma uttryck förekommer ytterligare en gång i Gal 2:16 samt i Gal 2:20 och 3:22.

* **2:20** i Guds sons trohet Alternativa översättningar: *genom Guds sons trohet* eller *i/genom tron på Guds son*. Jfr not till Gal 2:16. Annan läsart: *i/genom Guds och Kristi trohet* eller *i/genom tro på Gud och Kristus*.

* **3:4** lidit Annan möjlig översättning: *varit med om*.

* **3:5** i er Annan möjlig översättning: *bland er*.

* **3:6** 1 Mos 15:6

* **3:8** 1 Mos 12:3

*bok och handlar efter det.*¹¹ Men att ingen blir rättfärdig inför Gud genom lagen är klart, eftersom *den som är rättfärdig ska leva genom tro*¹². Men lagen bygger inte på tro, utan *den som håller alla mina bud och stadgar ska leva genom dem*¹³. Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, sedan han hade kommit under förbannelse för vår skull – det står ju skrivet: *Förbannelse över var och en som hänger på trä*¹⁴. Så skulle Abrahams välsignelse komma folken till del, i Kristus Jesus, och vi få den utlovade Anden genom tron.

Löftet gäller oberoende av lagen

¹⁵ Bröder och systrar, låt mig ta ett exempel från vardagslivet: inte heller en människas testamente kan upphävas eller ändras, sedan det har blivit giltigt.¹⁶ Löftena gavs åt Abraham och åt hans avkomling*. Det heter inte: »och åt dina avkomlingar«, som om det gällde många, utan det talas om en enda: *och åt din avkomling**, som är Kristus.¹⁷ Så här menar jag: ett testamente som Gud redan har förklarat giltigt upphävs inte av den fyrahundratrettio år yngre lagen, så att löftet blir verkningslöst.¹⁸ För om arvet beror på lagen, beror det inte längre på löftet. Men åt Abraham har Gud skänkt arvet genom ett löfte.

Lagens roll

¹⁹ Vad är då lagen? Den blev tillagd för överträdelsernas skull, till dess att avkomlingen skulle komma, han som hade fått löftet. Den utfärdades genom änglar och lämnades i en medlars hand.²⁰ Medlaren företräder fler än en*, men Gud är en.

²¹ Strider då lagen mot Guds löften? Nej, inte alls. För om vi hade fått en lag som kunde ge liv, skulle rättfärdigheten verkligen komma genom lagen.²² Men skriften la allt under synden, för att det som hade utlovats skulle ges genom Jesu Kristi trohet* åt dem som tror.²³ Innan tron kom, var vi satta under lagen och hölls där under uppsikt till dess att tron skulle uppenbaras.²⁴ Så har lagen blivit vår uppfostrare* till dess att Kristus kom, för att vi skulle göras rättfärdiga genom tron.

Guds söner och döttrar i Kristus

²⁵ Men sedan tron har kommit, står vi inte längre under en uppfostrare.²⁶ För alla är ni Guds barn* genom tron, i Kristus Jesus.²⁷ Alla ni som har döpts in i Kristus har iklätt er Kristus.²⁸ Här finns inte jude eller grek, inte slav eller fri, inte manligt och kvinnligt*. Alla är ni en

---

***3:10** 5 Mos 27:26

***3:11** Hab 2:4

***3:12** 3 Mos 18:5

***3:13** 5 Mos 21:23

***3:16** *avkomling* Det bakomliggande grekiska ordet kan, liksom svenskans »avkomma«, ha såväl en individuell som en kollektiv syftning. Paulus argument här bygger dock på förutsättningen att ordet är singularis och därför ska tolkas individuellt. Jfr not till Gal 3:29.

***3:16** 1 Mos 12:7

***3:20** *fler än en* Ordagrant: *inte bara ens*. Uttrycket kan syfta på att medlaren företräder flera änglar och inte Gud direkt eller att medlaren företräder två parter och inte bara Gud (utan också människorna).

***3:22** *Jesu Kristi trohet* För tolkningsalternativ, se noter till Gal 2:16 och 2:20.

***3:24** *uppfostrare* Det grekiska ordet betecknar en slav som hade till uppgift att se efter barnen och följa dem till olika lärare. I 1 Kor 4:15 används ordet också om personer med ledande funktioner i församlingen (jfr 1 Kor 3:1–3).

***3:26** *Guds barn* Ordagrant: *Guds söner*. Jämför Rom 8:12–27, där Paulus omväxlande talar om Guds söner och Guds barn. Jämför också terminologin nedan i Gal 4:1–7. Sammanhanget där handlar om arvsrätt och skillnaden mellan att vara slav och barn.

***3:28** *manligt och kvinnligt* Formuleringen anspelar på 1 Mos 1:27 i den grekiska översättningen Septuagintas tappning (jfr Matt 19:4; Mark 10:6). Jfr Gal 6:15; 2 Kor 5:17, där den som är i Kristus beskrivs som »en ny skapelse«. Jfr även 1 Kor 15:20–23; Rom

enda* i Kristus Jesus. ²⁹ Och om ni hör till Kristus, är ni Abrahams avkomling*, och därmed arvingar enligt löftet.

4

¹ Vad jag menar är detta: så länge arvingen är omyndig är det ingen skillnad mellan honom och en slav, fast han är ägare till allt. ² Han är satt under förmyndare och förvaltare fram till den tidpunkt som hans far har bestämt. ³ Så var det också för oss: när vi var omyndiga, var vi förslavade under de kosmiska krafterna. ⁴ Men när tiden var inne, sände Gud sin son, född av kvinna och ställd under lagen, ⁵ för att han skulle friköpa dem som stod under lagen och vi få barns rätt. ⁶ Och eftersom ni är barn, har Gud sänt sin sons ande in i våra hjärtan och den ropar: »Abba! Far!« ⁷ Därför är du inte längre slav utan barn, och om du är barn är du också arvinge genom Guds försorg.

Galaterna vänder tillbaka till ofriheten

⁸ Förut, då ni inte kände Gud, var ni slavar under dem som till sin natur inte är gudar. ⁹ Men nu, då ni har lärt känna Gud – eller snarare: Gud har lärt känna er – hur kan ni vända tillbaka till de svaga och obetydliga krafter som ni nu på nytt vill slava under? ¹⁰ Ni iakttar noga dagar, månader, särskilda tider och år. ¹¹ Jag är rädd att jag har ansträngt mig förgäves för er.

Bli som Paulus och Kristus

¹² Bli som jag, eftersom också jag har blivit som ni, bröder och systrar; jag ber er. Inte på något sätt handlade ni orätt mot mig. ¹³ Ni vet att det var på grund av kroppslig svaghet som jag kom att förkunna evangeliet för er tidigare. ¹⁴ Men min kroppsliga svaghet frestade er inte till förakt och avståndstagande, utan ni tog emot mig som ett sändebud från Gud, som Kristus Jesus. ¹⁵ Var har er entusiasm blivit av? Jag kan intyga att hade det bara varit möjligt, skulle ni ha rivit ut era ögon och gett dem till mig! ¹⁶ Har jag nu blivit er fiende genom att säga er sanningen? ¹⁷ De som så ivrigt intresserar sig för er gör det inte i god avsikt, utan de vill utestänga er* för att ni ska visa ivrigt intresse för dem. ¹⁸ Men ivrigt intresse bör visas i en god sak – det gäller alltid och inte bara då jag är hos er, ¹⁹ mina barn, som jag än en gång föder med smärta tills Kristus har tagit gestalt i er. ²⁰ Jag hade velat vara hos er nu och anpassa mitt röstläge, eftersom jag känner mig alldeles villrådig ifråga om er.

Abrahams två söner

²¹ Säg mig, ni som vill stå under lagen: hör ni inte vad lagen säger? ²² För det står skrivet att Abraham hade två söner, en med sin slavinna och en med den fria kvinnan. ²³ Men hans son med slavinnan var född efter naturens ordning, sonen med den fria kvinnan genom ett löfte.

5:12–18. Anspelningen på 1 Mos 1:27 markeras bl.a. genom att konstruktionen avviker i detta led (inte ... eller ..., inte ... eller ..., inte ... och ...).

***3:28** *en enda* Alla som är i Kristus och har »iklätt sig« honom är i viss mening en enda person, nämligen Kristus (jfr Gal 2:20 och 4:19).

***3:29** *Abrahams avkomling* I Gal 3:16 har Paulus gjort en poäng av att ordet bakom »avkomling« är singularis och därför syftar på en enda person (jfr not till 3:16), som han identifierar som Kristus. Här anknyter han till Kristusidentifikationen i Gal 3:27–28. Om galaterna har döpts in i Kristus och iklätt sig Kristus så att de nu är i Kristus, är de i honom en enda person, nämligen han som enligt Gal 3:16 är Abrahams avkomling.

***4:17** *utestänga er* Det är inte klart vad adressaterna ska utestängas från. En möjlighet är att de ska utestängas från den fulla gemenskapen i Kristus för att förmås att låta omskära sig. En annan möjlighet är att de ska utestängas från gemenskap med Paulus och hans medarbetare.

²⁴ Detta har en allegorisk innebörd: kvinnorna är två förbund. Det ena kommer från berget Sinai och föder sina barn till slaveri. Det är Hagar. ²⁵ Hagars Sinaiberg* ligger i Arabien, men det svarar mot det nuvarande Jerusalem. För det befinner sig i slaveri tillsammans med sina barn. ²⁶ Men Jerusalem där ovan är fritt. Det är vår mor. ²⁷ För det står skrivet:

Gläd dig, du ofruktsamma som inte föder.

Jubla högt, du som inte har värkar.

*Många är den ensammas kvinnans barn,
fler än barnen till den som har en man.**

²⁸ Ni, bröder och systrar, är liksom Isak löftets barn. ²⁹ Den gången förföljde han som var född efter naturens ordning honom som var född genom Anden. Precis så är det också nu.

³⁰ Men vad säger skriften: *Driv ut slavinnan och hennes son. För slavinnans son ska inte ärva med den fria kvinnans son.** ³¹ Alltså, bröder och systrar, är vi inte slavinnans barn utan den fria kvinnans barn.

5

¹ Kristus har gjort oss helt fria. Stå alltså fasta och låt er inte på nytt tvingas in under slavoket.

Omskärrelse eller Kristus

² Hör vad jag, Paulus, säger till er: om ni låter omskära er, har ni ingen nytta alls av Kristus.

³ Jag försäkrar än en gång att var och en som låter omskära sig är skyldig att hålla hela lagen. ⁴ Ni står inte längre under Kristi inverkan, ni som försöker bli rättfärdiga genom lagen. Ni har fallit ur nåden. ⁵ För det är genom Anden, till följd av tron, som vi väntar den rättfärdighet som är vårt hopp. ⁶ I Kristus är det inte omskärrelse eller förhud som förmår något utan en tro som verkar genom kärlek.

⁷ Ni inledde loppet väl. Vem har nu hindrat er från att lyda sanningen? ⁸ Övertalningen till det kommer inte från den som kallar er. ⁹ En liten surdeg genomsyrar hela degen. ¹⁰ Jag har den tilltron till er i Herren att ni inte ska tänka på något annat sätt. Men den som förvirrar er ska få bära sin dom, vem det än är.

Tjäna varandra i kärlek

¹¹ Om jag, bröder och systrar, fortfarande förkunnar omskärrelse, vad finns det då för skäl till att jag förföljs? Då har korsets anstöt förlorat sin verkan. ¹² De borde hugga av sig alltihop, de som sprider oro bland er!* För ni har kallats till frihet, bröder och systrar. ¹³ Låt bara inte friheten ge köttet något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek. ¹⁴ Hela lagen sammanfattas i ett enda ord: *Du ska älska din nästa som dig själv*.* ¹⁵ Men om ni biter och äter på varandra, är det risk att ni uppslukas av varandra!

Låt Anden leda er

¹⁶ Vad jag menar är: låt Anden leda er, så fullgör ni aldrig vad köttet begär. ¹⁷ Vad köttet begär strider mot Anden, och vad Anden begär strider mot köttet. De två ligger i strid med varandra för att hindra er att göra det ni vill. ¹⁸ Men om ni leds av Anden, står ni inte under lagen. ¹⁹ Köttets verk är uppenbara: lösaktighet, orenhet, tygellöshet, ²⁰ avgudadyrkan, magi, fiendskap, rivalitet, avundsjuka, vrede, intriger, splittring, sekterism,

---

* **4:25** Hagars Sinaiberg Annan läsart: *Berget Sinai.*

* **4:27** Jes 54:1

* **4:30** 1 Mos 21:10

* **5:12** *De borde hugga av sig alltihop, de som sprider oro bland er!* Annan möjlig översättning: *Jag skulle önska att de som sprider oro bland er skulle avskilja sig.*

* **5:14** 3 Mos 19:18

²¹ missunnsamhet*, supande, orgier och annat av samma slag. Jag har varnat er förut och gör det igen: de som ägnar sig åt sådant ska inte ärva Guds rike.

²² Men Andens frukt är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ²³ mildhet och självbehärskning. Mot sådant vänder sig inte lagen. ²⁴ De som hör till Kristus har korsfäst köttet med dess lidelser och begär. ²⁵ Om vi lever i Anden, låt oss då också följa den. ²⁶ Låt oss inte söka tom ära, inte utmana varandra, inte vara missunnsamma mot varandra.

6

Gör det goda

¹ Bröder och systrar, om också någon ertappas med ett felsteg av något slag, ska ni som är andliga hjälpa den personen till rätta i en mild och välvillig anda – men ge akt på dig själv så att inte också du blir frestad. ² Varandras bördor ska ni bära och på det sättet uppfylla Kristi lag. ³ För den som anser sig vara något men ingenting är bedrar sig själv. ⁴ Men sina egna handlingar ska var och en kritiskt granska och då finna skäl till beröm bara hos sig själv och inte hos någon annan. ⁵ För var och en kommer att bära sin egen börda. ⁶ Den som undervisas i ordet ska dela allt gott* med den som undervisar.

⁷ Låt er inte förvillas. Gud lurar man inte. Vad en människa sår, det får hon också skörda. ⁸ Den som sår i sitt kött ska ur köttet skörda undergång, men den som sår i Anden ska ur Anden skörda evigt liv. ⁹ Låt oss inte tröttna på att göra det goda. När tiden är inne får vi skörda, om vi inte ger upp. ¹⁰ Låt oss därför, medan tid är, göra gott mot alla och i synnerhet mot våra bröder och systrar i tron.

Inte omskärelse utan kors

¹¹ Se med vilka stora bokstäver jag skriver till er med min egen hand. ¹² Alla som vill skaffa sig anseende genom något yttre, de försöker tvinga er till omskärelse bara för att inte bli förföljda för Kristi kors. ¹³ För de som låter omskära sig* håller inte heller själva lagen, men de vill att ni ska omskäras, för att de ska kunna berömma sig av det som har skett med er kropp.

¹⁴ För min del vill jag aldrig berömma mig av något utom vår herre Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst för mig och jag för världen. ¹⁵ För det som betyder något är varken omskärelse eller förhud utan en ny skapelse. ¹⁶ Frid och barmhärtighet över alla som följer denna regel och över Guds Israel.

¹⁷ I fortsättningen får ingen ställa till besvär för mig, jag bär Jesu märken på min kropp.

Brevavslutning

¹⁸ Må vår herre Jesu Kristi nåd vara med er ande, bröder och systrar. Amen.

***5:21** *missunnsamhet* Annan läsart: *missunnsamhet, dråp*.

***6:6** *ska dela allt gott* Kan tolkas som en maning till den som undervisas att ta del i allt gott verk tillsammans med den som undervisar, eller som en maning till den som undervisas att dela med sig av allt gott till den som undervisar, dvs. ha egendomsgemenskap med den personen.

***6:13** *de som låter omskära sig* Annan läsart: *de omskurna*.